

Vladimir Diaconiță
coordonator

Malpraxis în stomatologie

Marcel N. Bălțescu	Dragoș Pârgaru
Cristian Cealera	Ionuț Vida-Simiti
Vladimir Diaconiță	George-Alexandru Stan
Manuela Istrătoaie	Andra-Mălina Stroe
Florin I. Mangu	Călin Ștefanopol
Eduard Maxim	Bogdan Ureche
Roxana-Ștefania Pais	Mircea Vasile

Respectați cartea și legea!

Atragem atenția asupra faptului că, în baza Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, constituie **infracțiune** și se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă reproducerea operelor sau a produselor purtătoare de drepturi conexe fără autorizarea sau consimțământul titularului drepturilor recunoscute de prezenta lege (art. 196). Prin **reproducere** se înțelege realizarea, integrală sau parțială, a uneia ori a mai multor copii ale unei opere, direct sau indirect, temporar ori permanent, prin orice mijloc și sub orice formă (art. 14).

De asemenea, constituie **infracțiune** și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă punerea la dispoziția publicului, inclusiv prin internet ori prin alte rețele de calculatoare, fără drept, a operelor sau a produselor purtătoare de drepturi conexe ori de drepturi *sui-generis* ale fabricanților de baze de date sau a copiilor acestora, indiferent de suport, astfel încât publicul să le poată accesa în orice loc sau în orice moment ales în mod individual (art. 194).

Copyright © 2026, Editura Solomon

Toate drepturile sunt rezervate Editurii Solomon.

Nicio parte din această lucrare nu poate fi copiată fără acordul scris al Editurii Solomon.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Malpraxis în stomatologie / Marcel N. Bălțescu, Dragoș Pârgaru,

Cristian Cealera, ... ; coord.: Vladimir Diaconiță. - București :

Editura Solomon, 2026

ISBN 978-606-9628-95-9

I. Bălțescu, Marcel N.

II. Pârgaru, Dragoș

III. Cealera, Cristian

II. Diaconiță, Vladimir (coord.)

34

616

Editura Solomon

Tel.: 0725.356.750

E-mail:

office@editurasolomon.ro

redactie@editurasolomon.ro

Websites:

www.editurasolomon.ro

www.laboratoruldedrept.ro

www.e-drept.ro

www.taxnews.ro

Cuprins

Cuvânt-înainte VII

Abrevieri IX

Partea I. Arhitectura relației medic – pacient: risc, standarde și obligații fundamentale

Importanța răspunderii disciplinare a medicilor în litigiile de malpraxis stomatologic (*Bogdan Ureche*) 3

Prudență sau exces de precauție? Standardele profesionale ale medicului stomatolog între ghidurile de practică și medicina defensivă (*Manuela Istrătoaie*) 19

Regimul juridic al întreruperii relației medic – pacient. Posibile cazuri de răspundere (*Ionuț Vida-Simiti*) 42

Partea a II-a. Consimțământul și răspunderea civilă și penală în arii cu impact major

Despre consimțământul informat și despre răspunderea pentru lipsa acestuia. Particularități (*Florin I. Mangu*) 73

Răspunderea pentru vicierea consimțământului (aparent) informat. Informația medicală și puterea de înțelegere a pacientului (*Călin Ștefanopol*) 106

Particularități privind răspunderea medicilor rezidenți stomatologi în cazurile de malpraxis (*Roxana-Ștefania Pais*) 124

Standarde în actul medical stomatologic – implicații asupra răspunderii penale. Este medicina matematică? (*Dragoș Pârgaru*) 151

Partea a III-a. Mecanica litigiului: probațiune, subiecți multipli și mecanisme financiare

Un dinte, mai mulți medici (<i>Andra-Mălina Stroe</i>).....	165
Refacerea expertizei medico-legale în litigiile de malpraxis medical (<i>Mircea Vasile</i>)	191
Mecanismul subrogației personale în cadrul răspunderii pentru malpraxis stomatologic (<i>Cristian Cealera</i>).....	208
Partea a IV-a. Consecințele finale: evaluarea și repararea prejudiciului	
Garanții de conformitate în materia stomatologiei (<i>Marcel N. Bălășescu</i>)	229
Repararea prejudiciului în cazul existenței unei asigurări de malpraxis medical: între cumul și imperativul urmăririi asigurătorului (<i>George-Alexandru Stan</i>).....	247
Repararea prejudiciului incert din perspectiva întinderii sale, cauzat prin fapte de malpraxis medical (<i>Eduard Maxim</i>)	268
Repere privind repararea prejudiciului moral al medicului stomatolog acuzat pe nedrept de malpraxis (<i>Vladimir Diaconiță</i>)	285

Cuvânt-înainte

Vă propun trei chei de lectură pentru paginile care urmează: una despre fond, una despre formă și una despre oameni.

Despre fond

S-ar putea crede că volumul de față tratează o nișă prea îngustă. Realitatea este însă alta. Cabinetul stomatologic funcționează ca o lupă sub care se poate observa limpede cum conlucrează și se ciocnesc marile concepte ale dreptului: libertatea de exprimare, dreptul la reputație, viciile de consimțământ, legătura causală, standardul, delimitarea culpei de aleatoriu, măsura prejudiciului, problema medicinei defensive și multe altele. Cine înțelege mecanismele descrise în paginile care urmează înțelege, de fapt, fiziologia întregii răspunderi civile moderne.

Despre formă

Acest volum a luat naștere din dorința de a reinstaura o simetrie necesară. Pacientul merită, indiscutabil, să fie protejat de erorile profesionistului, dar această protecție nu se poate construi pe ruina reputației medicului. Dreptul nu este un instrument de vendetă, iar sălile de judecată nu pot deveni spațiul de hrănire a unor frustrări sociale; ele rămân temple ale echilibrului și ale dreptății.

Despre oameni

Valoarea acestui demers decurge din spiritul celor care i-au permis să prindă viață. Veți găsi în cuprins titluri academice și profesionale: profesori, judecători, avocați. Totuși, nu titlurile i-au adus pe acești oameni în paginile cărții. Titlurile sunt doar decorațiile pe care societatea le cere pentru a acorda atenție.

Selecția autorilor a fost ghidată de singurele trei calități care contează cu adevărat într-o lume ce riscă să devină una a formelor fără fond: inteligența ascuțită – capabilă să despice firul în patru acolo unde alții văd doar noduri; tenacitatea de a nu accepta răspunsuri facile; și onestitatea

Importanța răspunderii disciplinare a medicilor în litigiile de malpraxis stomatologic

Bogdan Ureche,
avocat, Baroul București

Rezumat: *Prezentul articol își propune să analizeze două forme de răspundere întâlnite cel mai frecvent în cazurile de malpraxis stomatologic, acestea fiind reprezentate de răspunderea disciplinară, astfel cum este această formă reglementată în cadrul Legii nr. 95/2006 și completată prin Regulamentul de organizare și desfășurare a activității comisiilor de disciplină ale Colegiului Medicilor Stomatologi din România, și de răspunderea civilă delictuală, urmând a se stabili dacă există o legătură între cele două forme și, în caz afirmativ, în ce constă aceasta, precum și în ce măsură poate fi evitat un eventual litigiu într-o asemenea situație, raportându-ne la actele normative relevante în materie și la orientările jurisprudențiale ale instanțelor naționale.*

Cuvinte-cheie: *malpraxis; stomatologie; răspundere disciplinară; comisie de disciplină; colegiul medicilor stomatologi; sănătate*

The importance of disciplinary liability of doctors in dental malpractice disputes

Abstract: *This article aims to analyse two forms of liability most commonly encountered in cases of dental malpractice, namely disciplinary liability, as regulated by Law 95/2006 and supplemented by the Regulations on the organization and conduct of the activities of the disciplinary committees of the Romanian College of Dentists, and civil tort liability. It remains to be determined whether there is a connection between the two forms and, if so, what it consists of, and to what extent a possible dispute in such a situation can be avoided, referring to the relevant normative acts and the jurisprudential guidelines of the national courts.*

1. Răspunderea disciplinară a personalului medical

1.1. Cadrul general

Sedes materiae pentru răspunderea disciplinară îl reprezintă Titlul al XIII-lea, Secțiunea a 6-a din Legea nr. 95/2006¹ privind reforma în domeniul sănătății (în continuare, Legea nr. 95/2006 sau Legea sănătății) și Capitolul IV, Secțiunea 1 din Regulamentul de organizare și desfășurare a activității comisiilor de disciplină ale Colegiului Medicilor Stomatologi din România².

Art. 540 al Legii nr. 95/2006 statuează în primul alineat că medicul stomatolog răspunde pentru nerespectarea legilor și regulamentelor aferente profesiei de medic stomatolog, precum și pentru alte fapte care sunt de natură să prejudicieze onoarea și prestigiul profesiei sau ale instituției CMSR³.

Nucleul răspunderii disciplinare nu este relația dintre medic și persoana prejudiciată, ci relația dintre medic și organismul profesional din care face parte, deoarece prejudiciat este prestigiul profesiei: „Așa cum se poate remarca, acest act normativ nu guvernează raporturile dintre medici și terți, ci reprezintă reglementări de organizare internă a comunității medicale. Altfel spus, această dispoziție legală guvernează raporturile dintre medici și instituția de interes public, Colegiul Medicilor, din care aceștia fac parte”⁴.

Următorul alineat al articolului 540 stabilește că: „Răspunderea disciplinară a membrilor CMSR, potrivit prezentului titlu, nu exclude răspunderea penală, contravențională, civilă sau materială, conform prevederilor legale”.

¹ Publicată în M. Of. nr. 652 din 28 august 2015.

² Publicat în M. Of. nr. 1013 din 10 octombrie 2024.

³ Colegiul medicilor stomatologi din România.

⁴ A.D. Tănase, Considerații privind răspunderea disciplinară a medicului, disponibil pe www.drept.uvt.ro.

Legiuitorul a urmărit, prin intermediul acestei norme, să nu existe niciun echivoc referitor la corelația dintre formele de răspundere care se pot antrena împotriva medicului care a săvârșit fapta ilicită de malpraxis, astfel încât răspunderea disciplinară reprezintă o formă distinctă de răspundere, iar indiferent dacă aceasta este angajată sau nu, celelalte forme își păstrează individualitatea. Altfel spus, dacă răspunderea disciplinară este antrenată nu înseamnă că, automat, vor fi îndeplinite și condițiile răspunderii civile delictuale, cel puțin prin prisma interpretării normelor.

Orientările practicii judiciare țin totuși să ne dovedească contrariul, deoarece, în cvasitotalitatea cazurilor, dacă CMSR stabilește că medicul stomatolog a săvârșit o faptă care afectează prestigiul acestei categorii profesionale, așa cum vom observa în continuarea articolului, se va stabili și răspunderea civilă delictuală.

1.2. Condiții cu privire la sesizarea CMSR

Pentru a se demara mecanismul stabilirii răspunderii disciplinare, persoana care consideră că personalul medical a încălcat o obligație prevăzută într-o lege, într-un cod deontologic, ghid de bun practică etc. trebuie să se adreseze Colegiului Medicilor Stomatologi cu o sesizare, formulată, fie personal, de către pacient, în nume propriu sau prin reprezentant, fie de către succesorii persoanei decedate.

Sesizarea trebuie realizată, conform art. 30 din Regulament și art. 544 din Legea nr. 95/2006, într-un termen de cel mult 6 luni de la data săvârșirii faptei sau de la data cunoașterii consecințelor prejudiciabile. Teza a II-a a articolelor menționate stabilește o limită maximală în care se poate depune o sesizare la CMSR sau mai degrabă consacră o interdicție, un termen de decădere în sarcina petentului: „dar nu mai târziu de 1 an de la data la care fapta a fost săvârșită”.

În cazul în care ne referim la categoria profesională a medicilor, în general, și nu la categoria distinctă a medicilor stomatologi, în special, vom observa că aceasta a doua teză, la care am făcut referire, nu se regăsește în conținutul art. 457 al Legii privind reforma în domeniul sănătății⁵.

⁵ „Art. 457 alin. (1): Acțiunea disciplinară poate fi pornită în termen de cel mult 6 luni de la data săvârșirii faptei sau de la data cunoașterii consecințelor prejudiciabile”.

Ratio legis constă în consecințele pe care le are o greșală în exercitarea actului medical, respectiv în întinderea în timp a consecințelor nefaste.

Pe de o parte, în medicina stomatologică, consecințele malpraxisului asupra pacientului au, în general, un termen de apariție mai rapid, dacă nu chiar imediat: „prezența unor dureri intermitente, de intensități diferite, pe toată durata care se întinde de la finalizarea lucrărilor dentare realizate de către părâtă și până la prezentarea la un alt medic stomatolog”⁶. Durerea fizică este materializarea cea mai frecventă a prejudiciului suferit de către victimele unui malpraxis stomatologic, dar, în niciun caz, nu este singura. Într-o hotărâre relativ recentă⁷, o persoană a obținut daune morale în valoare de 3.000 de euro pentru modul în care i-a fost afectată calitatea vieții: „A mai arătat că i-a fost afectată capacitatea de muncă, iar șocul și suferințele prin care a trecut i-au afectat și îi afectează în continuare viața. De asemenea, a susținut că i-a fost lezată demnitatea, de vreme ce medicul nu i-a cerut acordul informat cu privire la lucrările și tratamentele aplicate, fiind umilită de acest comportament”.

Astfel, este lesne de înțeles de ce legiuitorul a introdus limita maximală de un an de la data săvârșirii faptei în cazul stomatologiei, forțând persoana prejudiciată să iasă din starea de pasivitate.

În ceea ce privește medicina generală, pe de altă parte, termenul de 6 luni de la data cunoașterii consecințelor prejudiciabile pentru introducerea plângerii disciplinare este unul mult mai flexibil și are la bază un raționament judicios. Este mult mai probabil decât în stomatologie să se poată ivi situații a căror întindere în timp este una absolut spectaculoasă și deloc predictibilă. Un asemenea exemplu este evidențiat într-o decizie a Curții de Apel Timișoara⁸, speță în care victimei i-a fost uitată o spatula de 25 cm în cavitatea abdominală aproape o jumătate de deceniu: „În ceea ce privește prejudiciul moral, a solicitat instanței să observe că în cei patru ani cât a avut spatula în corp a simțit dureri și apăsări în zona abdominală,

⁶ Trib. Timiș, dec. nr. 588 din 15 mai 2013 (acțiune în răspundere delictuală), disponibilă pe www.sintact.ro.

⁷ Jud. Sectorului 1 București, sent. nr. 1254 din 11 martie 2019 (pretenții), disponibilă pe www.sintact.ro.

⁸ C.A. Timișoara, dec. nr. 158 din 25 octombrie 2017 (acțiune în răspundere delictuală), disponibilă pe www.sintact.ro.

ceea ce a împiedicat-o să aibă o viață normală; că se ridica greu din pat, avea mari probleme când trebuia să meargă la toaletă, nu putea dormi decât într-o anumită poziție și, oricum, doar după ce lua calmante puternice (Xanax, Nospa etc.); că a avut o tentativă nereușită de suicid”.

Ulterior înregistrării sesizării, atunci când sunt îndeplinite condițiile de fond și de formă ale acesteia, biroul executiv decide dacă este nedeclanșată sau demarată ancheta disciplinară. **Nedeclanșarea** anchetei intervine, potrivit art. 37 din Regulamentul comisiilor de disciplină, atunci când sesizarea nu este de competența CMSR, când sesizarea nu conține elementele obligatorii și lipsa acestora nu este remediată în termenul prevăzut în notificare și atunci când s-a depășit termenul prevăzut în art. 544 al Legii sănătății, abordat anterior. Împotriva deciziei de nedeclanșare a anchetei, art. 37 din Regulament impune un termen de 15 zile de la comunicare, în care se poate depune o contestație la Colegiul teritorial de la care emană decizia, fiind soluționată de biroul executiv național.

Dacă se va **declanșa** ancheta, Comisia constituită la nivelul colegiului teritorial va stabili dacă fapta imputată medicului stomatolog reprezintă abatere disciplinară; aceasta poate, de asemenea, dacă va considera necesar, să audieze persoana care a formulat sesizarea, să audieze martori, să solicite înscrisuri sau opinii de specialitate. Completul, în concordanță cu art. 48 din Regulament, deliberază în secret și pronunță o decizie prin care respinge sesizarea și stinge acțiunea disciplinară sau admite sesizarea și aplică o sancțiune prevăzută în Legea sănătății. Un al treilea caz prin care se stinge acțiunea disciplinară este cel în care persoana care a făcut sesizarea și-o retrace.

1.3. Sancțiunile Comisiei CMSR

În măsura în care personalul medical este găsit vinovat de nerespectarea unei legi, respectiv a unui regulament sau ghid de bună practică, Comisia are posibilitatea de a aplica una dintre cele șase sancțiuni prevăzute de art. 541 alin. (1) din Legea nr. 95/2006, conform căruia: „Sancțiunile disciplinare care se pot aplica, proporțional cu gravitatea abaterilor, sunt:

- a) mustrare;
- b) avertisment;
- c) vot de blam;

c) amendă de la 500 lei la 5.000 lei. Plata amenzii se va face în termen de 30 de zile de la data rămânerii definitive a deciziei comisiei de disciplină sau a Comisiei superioare de disciplină, după caz. Neachitarea în acest termen atrage de drept suspendarea exercitării profesiei de medic stomatolog, până la achitarea amenzii. Sumele provenite din plata amenzilor se fac venit integral la bugetul colegiului teritorial sau al CMSR, după caz;

d) interdicția de a exercita profesia ori anumite activități de medicină dentară pe o perioadă de la o lună la un an;

e) retragerea calității de membru al CMSR⁹.

Potrivit art. 544 alin. (2) din Legea menționată, primele trei sancțiuni se radiază în termen de 6 luni de la data executării lor; în ceea ce privește interdicția de a profesa, radierea sancțiunii se realizează în termen de un an de la data încetării interdicției. Conform art. 544 alin. (3) din același act normativ, dacă se aplică sancțiunea de la lit. e), medicul stomatolog poate face o cerere de redobândire a calității de membru al colegiului în două cazuri, și anume: după expirarea perioadei stabilite prin hotărâre judecătorească definitivă de interdicție a exercitării profesiei sau după 2 ani de la data rămânerii definitive a sancțiunii dispuse de comisia de disciplină.

Pentru înțelegerea aprofundată a atribuțiilor Comisiei de disciplină, redăm integral următorul paragraf dintr-un studiu: „Așadar, ceea ce se analizează nu este succesul sau insuccesul tratamentului, ci caracterul justificabil al conduitei medicale în raport cu datele clinice și științifice disponibile la momentul intervenției. Această abordare reflectă principiul fundamental potrivit căruia medicina este, prin natura sa, o activitate cu grad ridicat de incertitudine. Nu orice prejudiciu suferit de pacient este rezultatul unei greșeli medicale”⁹.

1.4. Contestarea deciziilor Comisiei de disciplină

În continuare vom analiza procedura de contestare a deciziilor Comisiei de disciplină, cu precizarea că deciziile disciplinare ale Colegiului medicilor stomatologi au un regim juridic diferit de cele ale Colegiului medicilor (CMR).

⁹ M. Sîrbu, Responsabilitatea medicului între obligația de a ști și obligația de a explica, în Revista Universul Juridic nr. 8/2025.

Împotriva deciziei comisiei de disciplină teritoriale se poate introduce o contestație la Comisia superioară a CMSR, în termen de 15 zile de la comunicare. Contestația poate fi introdusă de către medicul sancționat sau de către autorul sesizării, potrivit art. 54 din Regulament.

Reanalizând cauza sub toate aspectele sale, Comisia superioară de disciplină respinge contestația, menținând decizia colegiului teritorial, sau admite contestația, schimbând în tot sau în parte decizia inițială. Cel mai important aspect care trebuie menționat este că decizia Comisiei superioare nu mai poate fi atacată în cadrul CMSR, ci se poate formula o acțiune în contenciosul administrativ, în acord cu art. 63 din Regulament.

Consider că Titlul XIII al Legii nr. 95/2006, care reglementează exercitarea profesiei de medic stomatolog, prezintă o îmbunătățire din perspectiva tehnicii legislative, spre deosebire de Titlul XII, dedicat profesiei de medic. Chiar dacă procedura antrenării răspunderii disciplinare este, în cea mai mare proporție, identică, putem totuși să observăm că există și diferențieri între cele două.

Fără a putea explica abordarea legiuitorului, Titlul dedicat profesiei de stomatolog face trimitere la Regulamentul de organizare a activității comisiilor de disciplină, unde se poate regăsi procedura atacării deciziei comisiei superioare, respectiv art. 63, menționat în paragrafele anterioare. Titlul dedicat profesiei de medic conține o prevedere expresă care a generat o practică neunitară. Astfel, potrivit art. 459 din Lege: „Împotriva deciziei de sancționare a Comisiei superioare de disciplină, în termen de 15 zile de la comunicare, medicul sancționat poate formula o acțiune în anulare la secția de contencios administrativ a tribunalului în a cărui rază își desfășoară activitatea” (s.n., B.U.).

Interpretând norma, am putea susține că medicul poate formula o acțiune în anulare atunci când Comisia emite o decizie de sancționare și, *per a contrario*, cea de nesancționare poate fi atacată de către autorul sesizării, însă mai mulți justițiabili s-au găsit în situația de a-și vedea respinse cererile ca inadmisibile în fața instanțelor de contencios administrativ, în ciuda textului normei, pe care îl consider suficient de clar¹⁰.

¹⁰ Trib. Sălaj, s. civ., sent. nr. 114/2019, disponibilă pe www.rolii.ro.

Într-un exemplu jurisprudențial s-a susținut faptul că: „În măsura în care hotărârea medicilor și a Comisiei superioare rămân definitive, atunci medicii se vor prevala de aceste hotărâri în fața instanțelor de judecată, atât cele penale, cât și cele civile. O atare situație este injustă”¹¹. Instanța a respins acțiunea, argumentând că: „Susținerea părții este nefondată, deoarece se bucură de autoritate de lucru judecat doar hotărârile judecătorești, iar nu și deciziile Comisiei superioare de disciplină”.

În sens contrar¹² și, în ceea ce mă privește, corect, instanța a abordat problema juridică din altă perspectivă. Pe fondul decesului unui tânăr în urma unei operații greșite de micșorare a stomacului, medicul a fost sancționat de CMSR cu interdicția de a exercita profesia timp de un an, decizie care a fost atacată și Comisia superioară a anulat sancțiunea. Mama tânărului a atacat decizia Comisiei superioare la instanța de contencios și s-a pus în discuție admisibilitatea unei asemenea cereri. Raționamentul judecătorului a fost următorul: „În materia contenciosului administrativ, calitatea procesuală activă trebuie privită în legătură directă cu aprecierea subiectivă a celui care reclamă producerea unei vătămări, astfel cum rezultă din dispozițiile exprese ale art. 1 din Legea nr. 554/2004 - «orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente», iar decizia de nesancționare a fost anulată.

Respectivul articol din Legea nr. 95/2006, care a generat o practică neunitară, a format și obiectul unei excepții de neconstituționalitate, excepție soluționată de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 871/2008¹³. Criticile care au fost aduse normei au vizat încălcarea egalității în drepturi a cetățenilor și încălcarea liberului acces la justiție. Excepția a fost respinsă, deoarece „această formă specială de răspundere vizează strict raporturile dintre medic, pe de o parte, și categoria profesională din care face parte sau reprezentantul acestei categorii, Colegiul Medicilor din România, ale

¹¹ C.A. Cluj, s. a III-a cont. adm. fisc., dec. nr. 993/2021, disponibilă pe www.rolii.ro.

¹² Trib. București, s. a IX-a cont. adm. fisc., încheiere nr. 2832/2012, disponibilă pe www.rolii.ro.

¹³ Publicată în M. Of. nr. 580 din 1 august 2008.

căror interese sunt prejudiciate, de cealaltă parte”, Curtea considerând că nu este restrâns dreptul de acces la justiție. În acest sens, trebuie observat că art. 450 din Legea nr. 95/2006 prevede: „Răspunderea disciplinară a membrilor Colegiului Medicilor din România, potrivit prezentei legi, nu exclude răspunderea penală, contravențională sau civilă, conform prevederilor legale”.

După cum am putut observa, articolul 459 din Titlul XII al Legii sănătății a generat o multitudine de probleme, probleme care nu se regăsesc în Titlul dedicat stomatologiei. Chiar dacă procedura privind antrenarea răspunderii disciplinare este aproape identică, simplul fapt că legiuitorul nu a corelat dispozițiile celor două titluri a avut drept consecință evitarea unor dezbateri, nefiind loc de interpretări.

Așadar, este binevenită o inițiativă viitoare de modificare a Legii, care să unifice regimul atacării deciziilor Comisiei superioare, după modelul stomatologiei, și pentru medicina generală, deoarece art. 63 din Regulament este în concordanță atât cu principiul egalității în fața legii, cât și cu principiul egalității armelor, în contextul în care decizia Comisiei superioare a CMSR poate fi atacată și de medic, și de autorul sesizării, indiferent de felul deciziei, respectiv dacă este o decizie de sancționare sau de nesancționare.

2. Orientări jurisprudențiale

Răspunderea disciplinară, pe care am analizat-o în secțiunile anterioare din perspectiva condițiilor sesizării, a scopului anchetei disciplinare și finalizând cu deciziile CMSR, este deosebit de importantă pentru soarta litigiului. Pentru a răspunde la întrebarea: „este riscul de litigiu o grijă reală pentru medicii stomatologi?”, trebuie să analizăm cum se va desfășura ancheta disciplinară și ce stabilește Comisia căreia i se repartizează dosarul disciplinar.

În măsura în care conduita medicului stomatolog nu este în concordanță cu conduita pe care Colegiul Medicilor Stomatologi o impune acestei categorii profesionale și îl sancționează, șansele ca litigiul pe fond să devină o grijă reală cresc semnificativ.

Majoritatea persoanelor care se consideră victime ale malpraxisului stomatologic, în momentul în care iau hotărârea de a întreprinde demersuri